

การประเมินโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1
THE EVALUATION OF THE BRIGHT LITTLE MINDS CARING FOR GOODNESS
PROJECT AT WATMOOKTHARA SCHOOL, NAKHON SI THAMMARAT
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

¹ณัฐธีรา แก้วแกมทอง Nutteera Kaewkaemthong
²นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ Nilrat Navakitpaiboon ³วีระยุทธ ชาทะกาญจน์ Werayut Chatakan
^{1, 2, 3}มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author E-mail: 6655701053@nstru.ac.th

Article Received: April 06, 2025. Revised: August 21, 2025. Accepted: August 23, 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินระบบโครงการ (System Assessment) ประเมินการวางแผนโครงการ (Program Planning) ประเมินการนำไปใช้เพื่อการดำเนินโครงการ (Program Implementation) ประเมินการปรับปรุงโครงการ (Program Improvement) และประเมินการยอมรับโครงการ (Program Certification) โครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครู โรงเรียนวัดมุขธารา จำนวน 20 คน นักเรียน ผู้ปกครอง โรงเรียนวัดมุขธารา จำนวน 185 คน รวม 205 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามด้านการประเมินระบบโครงการ และการวางแผนโครงการ ฉบับที่ 2 แบบสอบถามด้านการประเมินการนำไปใช้ ด้านการปรับปรุงโครงการ ฉบับที่ 3 แบบสอบถามด้านการประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า การประเมินโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ประเมินระบบของโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา โดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ส่วนที่ 2 ประเมินการวางแผนโครงการโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ส่วนที่ 3 ประเมินการนำไปใช้ของโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธาราโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ส่วนที่ 4 ประเมินการปรับปรุงโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี ได้แก่ ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้น่าสนใจ ปรับปรุงการบันทึกคะแนนโดยใช้ระบบออนไลน์ ลดภาระครู ให้คะแนนอย่างเป็นธรรม มีกติกาชัดเจน เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้รับคะแนน ขยายผลสู่ครอบครัวให้พ่อแม่ร่วมสนับสนุน เช่น ให้คะแนนจากการช่วยงานบ้าน และส่วนที่ 5 ประเมินการยอมรับโครงการ โดยรวมมีความพึงพอใจผ่านเกณฑ์ทุกรายการประเมิน

คำสำคัญ: การประเมิน, โครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี, โรงเรียนวัดมุขธารา, โรงเรียนประถมศึกษา

Abstract

This research article aims to assess the project system (System Assessment), project planning (Program Planning), project implementation (Program Implementation), project improvement (Program Improvement), and project certification (Program Certification) of the "The Evaluation of the Bright Little Minds Caring for Goodness Project at Watmookthara School Under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1" program. The sample group consisted of 205 participants, including 20 administrators and teachers, as well as 185 students and parents from Watmookthara School. The data collection tools comprised two parts. Part 1 included three sets of questionnaires: the first set focused on system assessment and program planning; the second set focused on program implementation and improvement; and the third set focused on program certification. Part 2 consisted of in-depth interview

The research found that the assessment of the "The Evaluation of the Bright Little Minds Caring for Goodness Project at Watmookthara School Under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1" comprised five parts. Part 1: The assessment of the project system showed the highest level of appropriateness. Part 2: The assessment of project planning was also at the highest level of appropriateness. Part 3: The assessment of project implementation showed the highest level of appropriateness. Part 4: The assessment of project improvement suggested increasing the attractiveness of public relations, improving score recording through an online system to reduce teachers' workload, ensuring fairness in scoring with clear rules, giving all students the opportunity to earn points, and expanding the project's impact to families by allowing parents to participate for example, awarding points for helping with household chores. Part 5: The assessment of project certification indicated overall satisfaction that met all evaluation criteria.

Keywords: Evaluation, The Bright Little Minds Caring for Goodness Project, Watmookthara School, Primary School

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการมีความตระหนักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพมีคุณธรรมจริยธรรมจึงมีนโยบายแนวทางการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการโดยให้หน่วยงานในสังกัดทุกแห่งวางระบบในการพัฒนาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนักศึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ดี เก่ง และมีความสุข ทั้งนี้ การที่จะดำเนินการดังกล่าวให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน ดังนั้น โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถานศึกษาย่อมมีหน้าที่ในการรับผิดชอบอบรมเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมให้กับผู้ที่เข้ารับการศึกษโดยตรงมิใช่ให้ความรู้ทางด้านวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องจัดการศึกษาให้มีทั้งทางด้านวิชาการควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม ดังคำกล่าวที่ว่า "ความรู้คู่คุณธรรม" พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป

ซึ่งในการจัดสิ่งแวดล้อมทางจริยธรรมในโรงเรียนนั้นไม่ได้เกิดประโยชน์เฉพาะนักเรียนเท่านั้นแต่รวมถึงสมาชิกทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนด้วย (Bottery, 1993) ดังนั้น การใช้การศึกษาพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา จึงมีความสำคัญควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะ ซึ่งการพัฒนาด้านเจตคติดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพและเป็นไปในทางสร้างสรรค์เป็นคนดีของสังคมอย่างสมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

โครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี เป็นโครงการพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเมตตา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความรับผิดชอบ ด้วยการบูรณาการกิจกรรมต่างๆ ควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดขึ้น โดยการสร้างกลไกการประสานงานและปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา วัด ผู้ปกครอง องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และชุมชน การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมผู้เรียนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด ที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องให้ความสนใจ มีความตระหนักและร่วมมือกันพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการรณรงค์ให้ทุกหน่วยงานนำค่านิยมหลัก 12 ประการ ไปบูรณาการกับกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรการวัดและประเมินผลและในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ได้แก่ ความกตัญญูต่อ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ การมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาป และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง และเห็นชอบให้มีการจัดบันทึกความดีที่นักเรียนได้กระทำ โดยขอให้ทุกหน่วยงานจัดระบบของตนเองและมีการรับรองจากครูใหญ่และผู้อำนวยการโรงเรียนด้วยทั้งนี้ยังได้ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พิจารณาใช้ความดีเป็นส่วนหนึ่งในการรับเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา (สุทธศรี วงษ์สมาน, 2557)

สำหรับการดำเนินงานโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี ของโรงเรียนวัดมุขธารา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ได้ดำเนินการภายใต้แนวคิดโรงเรียนคุณธรรม และน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาบูรณาการปรับใช้ให้เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียน โดยแนวคิดโรงเรียนคุณธรรม คือ มุ่งสร้างคนดีก่อนคนเก่ง ด้วยความเชื่อว่า ความดีสำคัญกว่าความเก่ง เมื่อนักเรียนมีคุณธรรมหรือคุณค่าความเป็นมนุษย์อยู่กับตัวแล้ว นักเรียนจะเป็นคนเก่งเองและยินดีที่จะใช้ความเก่งเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมต่อไป ส่วนการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผลการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผนการตัดสินใจและการกระทำ นำมากำหนดเป็นเป้าประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ต้องการ ดังนี้ 1) เป็นผู้มีคุณธรรม ปฏิบัติตนเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียนและเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ 2) มีความรู้ทักษะ เจตคติเหมาะสมตามวัย และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 3) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สุขภาพจิตดีรู้จักหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติด และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 4) เป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข 5) รักบ้านเกิดและมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย โดยจัดกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนตามโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี ของโรงเรียนวัดมุขธารา และได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปลายปีการศึกษา 2565 และจากการที่โรงเรียนได้ดำเนินกิจกรรมตามโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนได้ขอรับการประเมินตามเกณฑ์การประเมินเพื่อเป็นโรงเรียนดีมีที่ยืน ยกกระดับโรงเรียนคุณธรรม สพฐ.

ระดับ 2 ดาว โดยมีคณะกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ทำการประเมิน และได้ผ่านการประเมินกิจกรรมโรงเรียนดีมีที่ยืน ยกย่องโรงเรียน คุณธรรม สพฐ. ระดับ 2 ดาว ตามโครงการขับเคลื่อนโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2566 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการกิจกรรมตามโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี จะส่งผลให้ โรงเรียนประสบผลสำเร็จมากมาย แต่ก็มีปัญหาในการดำเนินงานเช่นกัน เช่นการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน กับชุมชน พบว่ายังขาดการวางแผนร่วมกัน ทำให้ไม่มีการสนับสนุนจากชุมชนเท่าที่ควรและการปฏิบัติงาน อย่างต่อเนื่องและจริงจังของคณะครูเป็นต้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1, 2567)

ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทราบผลการดำเนินงานของโรงเรียนว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์ของ โครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดีหรือไม่ มีประโยชน์ต่อสังคมเพียงใด มีผลกระทบต่อสังคมอย่างไรสมควรที่ จะดำเนินโครงการต่อไปหรือจะต้องปรับปรุงแก้ไขประการใด และเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมผู้เรียน ผู้รายงานจึงได้ดำเนินการประเมินผลการดำเนินการโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดวัดมุขธารา ปีการศึกษา 2567 ขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระบบของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
2. เพื่อประเมินการวางแผนของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
3. เพื่อประเมินการนำไปใช้เพื่อดำเนินของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
4. เพื่อประเมินการปรับปรุงของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
5. เพื่อประเมินการยอมรับของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง โรงเรียนวัดมุขธารา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 442 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร/ครู จำนวน 20 คน นักเรียน/ผู้ปกครอง จำนวน 185 คน รวม 205 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
2. เครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือ
 - 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามด้านการประเมินระบบโครงการ และการวางแผนโครงการ จำนวน 26 ข้อ ฉบับที่ 2

แบบสอบถามด้านการประเมินการนำไปใช้ ด้านการปรับปรุงโครงการ จำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบสอบถามด้านการประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ จำนวน 13 ข้อ และส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

2.2 ตรวจสอบเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน หาคุณภาพของเครื่องมือโดยตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของข้อความแต่ละข้อที่ต้องการประเมิน (Index of Item Objective Congruence : IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นกรอกข้อมูล ลงในโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการตามขั้นตอนวิเคราะห์ทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตาราง 2) วิเคราะห์ผลการประเมินโครงการหุ่นน้อยวัยใส ใส่ใจความดี นักเรียน 3 ส่วน ได้แก่ ระบบโครงการ การวางแผนโครงการ และการนำไปใช้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตาราง การปรับปรุงโครงการ และการยอมรับโครงการ ส่วนคำถามปลายเปิด นำเสนอเป็นรายละเอียดสรุปเป็นข้อ การยอมรับโครงการส่วนคำถามแบบ 2 ตัวเลือก ใช้ค่าร้อยละของคำตอบ “ใช่” และ 3) ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการประเมินโครงการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีการแปลงข้อมูลจากค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 2 ผู้ประเมินนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานโครงการหุ่นน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธาราส่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 มาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) นำเนื้อหาที่ได้บันทึกมาถอดความทั้งที่เป็นคำพูด อากัปกิริยาและท่าทีของผู้ให้สัมภาษณ์ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ 2) ตีความและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล เพื่อนำมาสังเคราะห์และจัดกลุ่มข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ และ 3) นำข้อความของผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมาจัดเรียงให้เข้ากลุ่มเพื่อนำไปกำหนดเป็นปัจจัยในด้านต่างๆ ตามรูปแบบการประเมินของอัลคิน

5.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

การประเมินระบบโครงการ การวางแผนโครงการ การนำไปใช้ของโครงการหุ่นน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธาราส่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 พบว่าการประเมินระบบ การประเมินการวางแผน และการประเมินการนำไปใช้ของโครงการหุ่นน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธาราส่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธาราวาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ในส่วนของการประเมินระบบโครงการ การวางแผนโครงการ การนำไปใช้ของโครงการ

รายการประเมิน	n = 205		ระดับคุณภาพ
	$\bar{X}$	S.D.	
การประเมินระบบโครงการ	4.64	0.47	มากที่สุด
การประเมินการวางแผนโครงการ	4.59	0.47	มากที่สุด
การประเมินการนำไปใช้ของโครงการ	4.63	0.48	มากที่สุด

ผลการประเมินการปรับปรุงโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธาราวาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ข้อบกพร่อง ปัญหา และอุปสรรค ของโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี ดังนี้
1) ขาดความชัดเจนในการประชาสัมพันธ์ เช่น ไม่มีบอร์ด สื่อสิ่งพิมพ์ หรือเสียงตามสายที่ช่วยกระจายข้อมูลของโครงการ 2) การสื่อสารกิจกรรมโครงการยังไม่ทั่วถึง เช่น วิธีการสะสมคะแนน การบันทึกความดี และการแลกรางวัล 3) ระบบการบันทึกคะแนนด้วยกระดาษ ทำให้ยุ่งยาก ครูต้องกรอกข้อมูลเอง ใช้เวลามาก 4) เสี่ยงต่อความผิดพลาดและข้อมูลสูญหาย โดยเฉพาะในวันที่มีงานเร่งด่วน 5) คะแนนอาจถูกบันทึกไม่เป็นระบบ ทำให้ติดตามผลได้ยาก 6) นักเรียนไม่สามารถตรวจสอบคะแนนของตนเองได้แบบเรียลไทม์

ประเด็นที่ 2 ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขและพัฒนา ดังนี้ 1) เพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ เช่น สร้างเพจโครงการบนโซเชียลมีเดีย 2) โปสเตอร์อัปเดตนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดประจำเดือน 3) จัดทำ Short Video แนะนำโครงการให้น่าสนใจ 4) ติดโปสเตอร์และป้ายข้อมูลในจุดที่มองเห็นง่าย เช่น หน้าห้องเรียน โรงอาหาร ห้องสมุด 5) ใช้ระบบอัตโนมัติในการบันทึกคะแนน เช่น Google Forms หรือแอปพลิเคชัน 6) ทำระบบบัตรสะสมคะแนนอัตโนมัติ โดยใช้ QR Code เพื่อแตะรับคะแนน

ประเด็นที่ 3 จุดเด่น จุดด้อย ของโครงการ

จุดเด่น: 1) สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนทำความดีอย่างต่อเนื่อง 2) ปลุกฝังจิตสำนึกแห่งความดีเป็นนิสัย 3) เสริมสร้างวินัยและความรับผิดชอบ 4) กระตุ้นให้นักเรียนตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง 5) สร้างบรรยากาศที่ดีในโรงเรียน ด้วยการแข่งขันเชิงบวก 6) ระบบให้รางวัลช่วยสร้างแรงบันดาลใจและแบบอย่างที่ดี

จุดด้อย: 1) ความไม่เท่าเทียมในการให้คะแนน นักเรียนบางกลุ่มอาจได้เปรียบ 2) นักเรียนที่ไม่ค่อยมีบทบาท อาจรู้สึกไม่มีโอกาสได้รับคะแนน 3) ระบบบันทึกคะแนนมีความเสี่ยงต่อความผิดพลาดและข้อมูลสูญหาย

ประเด็นที่ 4 ผลกระทบของโครงการ

ด้านบวก: 1) ส่งเสริมพฤติกรรมดีและวินัยของนักเรียน 2) กระตุ้นให้นักเรียนช่วยเหลือกัน และสร้างความสามัคคีในโรงเรียน 3) ลดพฤติกรรมไม่เหมาะสม สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี 4) นักเรียนมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 5) ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพฤติกรรมดีของลูก

ด้านลบ: 1) นักเรียนบางคนทำความดีเพื่อรางวัลมากกว่าความตั้งใจจริง 2) เมื่อไม่มีระบบคะแนนพฤติกรรมดีอาจลดลง 3) ความไม่เท่าเทียมในการให้คะแนนอาจทำให้นักเรียนบางคนหมดแรงจูงใจ

ประเด็นที่ 5 ผลที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ดังนี้ 1) นักเรียนเริ่มทำความดีโดยสมัครใจ แม้ไม่ได้หวังผลตอบแทน 2) เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ เช่น ช่วยกันทำกิจกรรมเพื่อให้ทุกคนได้รับคะแนน 3) นักเรียน

แบ่งปันคะแนนให้เพื่อนอย่างมีน้ำใจ 4) พฤติกรรมดีของนักเรียนขยายไปถึงครอบครัวและชุมชน เช่น ช่วยงานบ้านโดยไม่ต้องบอก 5) บางครอบครัวนำแนวคิดโครงการไปประยุกต์ใช้ในบ้าน เช่น ระบบคะแนนแลกสิทธิพิเศษ

ผลการประเมินการยอมรับโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยรวมมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 97.79

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบผลการวิจัยสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการประเมินโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา ส่วนที่ 1 การประเมินระบบโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา โดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาภาพทั่วไปของโครงการ และวัตถุประสงค์ของโครงการ ทั้งสองด้านมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด พิจารณาภาพทั่วไปของโครงการรายข้อ พบว่าสภาพทั่วไปของโครงการข้อที่มีผลการประเมินสูงสุดจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของ สพป. นครศรีธรรมราช เขต 1 และวัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน พิจารณาวัตถุประสงค์ของโครงการรายข้อ พบว่า วัตถุประสงค์ข้อที่มีผลการประเมินสูงสุด ได้แก่ โครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งสภาพทั่วไปของโครงการ ได้แก่ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี สอดคล้องกับสำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ที่กำหนดนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เป้าหมายข้อที่ 1 ผู้เรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้อง และเป็นพลเมืองดี ของชาติมีคุณธรรมจริยธรรมมีค่านิยมที่พึงประสงค์มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น ซื่อสัตย์ สุจริต มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม สอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 (2567) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษา พันธกิจข้อที่ 1 เสริมสร้างผู้เรียนให้ยึดมั่นในสถาบันหลักของชาติการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วย “ศาสตร์พระราชา” เป้าหมายที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร และค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ และมีทักษะชีวิต ตัวชี้วัดที่ 6 ที่ระบุให้ร้อยละ 100 ของผู้เรียน มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยม 12 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567) ซึ่งโรงเรียนวัดมุขธารา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ดำเนินโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี มีสภาพทั่วไปหลักการเหตุผล และมีวัตถุประสงค์ของสอดคล้องตามนโยบายของต้นสังกัดที่มุ่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมจึงมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

2. จากผลการประเมินโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา ส่วนที่ 2 ประเมินการวางแผนโครงการโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด รายการที่มีผลการประเมินต่ำสุด 3 อันดับสุดท้าย ซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ได้แก่ กิจกรรมของโครงการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความพร้อมของสถานที่ในการจัดโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี และความพร้อมของสื่อ/วัสดุ/อุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดโครงการ สอดคล้องกับ

การวิจัยของเบญจมาศ เมืองเกษม (2557) ที่พบว่า หลักการของธนาการความดีในระดับชุมชน เป็นการส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการไม่เพียงแต่ได้รับการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมผ่านการสะสมคะแนนความดีเท่านั้น แต่ยังเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียน คณะครู และผู้ปกครอง ซึ่งช่วยขับเคลื่อนสังคมในโรงเรียนให้มีระบบบริหารจัดการที่เป็นระเบียบ ส่งเสริมให้สมาชิกในโรงเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำความดีและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ การสะสมความดีในโครงการนี้สามารถมองได้ว่าเป็นกระบวนการจัดการความรู้รูปแบบหนึ่ง ซึ่งช่วยให้ผู้เข้าร่วมโครงการเรียนรู้ว่าพฤติกรรมเชิงบวกสามารถส่งผลดีต่อสังคมโดยรวม นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการจะได้ฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และพร้อมช่วยเหลือผู้อื่น โดยกระบวนการดังกล่าวช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้สามารถเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงชุมชนของตนเอง เมื่อพิจารณาในภาพรวมของโรงเรียนและชุมชน จะเห็นว่า โครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี สามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาวิถีชีวิตของนักเรียน ครู และผู้ปกครองให้มีทิศทางที่ดีขึ้น โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมในมิติที่กว้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมิติด้านคุณธรรม จริยธรรม มิติเศรษฐกิจที่ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อทางการเงินผ่านแนวคิดการสะสมคุณงามความดี หรือแม้แต่มิติด้านสิ่งแวดล้อมที่ช่วยปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี จัดกิจกรรมส่งเสริมการทำความดีหลากหลายรูปแบบ โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม มีผู้รับผิดชอบโครงการประสานงานเจ้าหน้าที่ วิทยากร ให้ความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยร่วมกันวางแผนโครงการทั้งด้านกิจกรรมครูที่รับผิดชอบ สถานที่ และอุปกรณ์ต่างๆ จึงมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

3. จากผลการประเมินโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี ส่วนที่ 3 การประเมินการนำไปใช้ของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผลการประเมินเฉลี่ยส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันอยู่ในช่วง 4.61 – 4.69 รายการที่มีผลการประเมินสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมของนักเรียนด้านความประหยัด รู้จักใช้ทรัพยากรของส่วนตัวและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า รายการที่มีผลการประเมินต่ำสุด 3 อันดับสุดท้ายเท่ากัน ซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ได้แก่ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ การนำผลจากการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินการมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการโครงการ แม้ว่าโครงการจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนและมีผลลัพธ์ที่ดีในด้านพฤติกรรมของนักเรียน แต่การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยังคงเป็นจุดที่ต้องปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในโรงเรียนได้มากขึ้น (อรพรรณ ตูจันดา, 2558) นอกจากนี้ การใช้สื่อออนไลน์ และเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเผยแพร่ข้อมูลโครงการอาจช่วยให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้กว้างขึ้นและเพิ่มความต่อเนื่องในการสื่อสารข้อมูล การนิเทศและติดตามผลเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถนำมาใช้ปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของเบญจมาศ เมืองเกษม (2557) ระบุว่า การติดตามผลอย่างเป็นระบบสามารถช่วยระบุปัญหาและแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้โครงการสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและเกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืน ดังนั้นการกำหนดระบบติดตามผลที่มีความเป็นรูปธรรม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงโครงการ จะช่วยให้สามารถแก้ไขจุดอ่อนของโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกประเด็นที่สำคัญคือ การนำโครงการมาบูรณาการเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยให้โครงการมีผลกระทบเชิงลึกต่อพฤติกรรมของนักเรียน และสอดคล้องกับที่ นรินทร์ สังข์รักษา (2561) พบว่า การผสมผสานแนวคิดด้านคุณธรรมและ

จริยธรรมเข้ากับบทเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถนำหลักการเหล่านี้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น โรงเรียนควรจัดทำแผนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางของโครงการ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความต่อเนื่องและส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีของนักเรียนในระยะยาว

4. จากผลการประเมินโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี ส่วนที่ 4 การประเมินการปรับปรุงโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธาราว ในประเด็นข้อบกพร่อง ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขและพัฒนา จุดเด่น จุดด้อย ผลกระทบของโครงการ และผลที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

4.1 ประเด็นที่ 1 ข้อบกพร่อง ปัญหา และอุปสรรค ของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจ ความดี พบว่า ข้อบกพร่อง ปัญหา และอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของโครงการ โดยประเด็นสำคัญที่พบ คือ การประชาสัมพันธ์โครงการที่ยังขาดความชัดเจน โรงเรียนวัดมุขธาราวยังไม่มีระบบประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้บอร์ดประชาสัมพันธ์ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือเสียงตามสายเพื่อแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนและผู้ปกครองรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการได้น้อย หรืออาจไม่เข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับการสะสมความดี การบันทึกความดี การนำคะแนนมาแลกรางวัล และกติกาอื่นๆ ของโครงการ สอดคล้องกับนฤมล วิทยาวุฒิรัตน์ (2561) ที่ระบุว่า การประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึงจะส่งผลให้ผู้มีส่วนร่วมขาดความเข้าใจในรายละเอียดของโครงการ และลดโอกาสในการมีส่วนร่วม อีกปัญหาสำคัญที่พบ คือ ระบบการบันทึกคะแนนยังใช้วิธีการจดบันทึกลงกระดาษ ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากและอาจเกิดข้อผิดพลาดได้ ครูต้องใช้เวลารวบรวมข้อมูล อาจเกิดการตกหล่นหรือสูญหายของข้อมูลได้ง่าย โดยเฉพาะในช่วงที่ครูมีภาระงานอื่นๆ ที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน ส่งผลให้การติดตามผลเป็นไปได้ยาก และนักเรียนไม่สามารถตรวจสอบคะแนนของตนเองได้แบบเรียลไทม์ ปัญหานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของธนวัฒน์ สวัสดิ์ (2560) ที่ชี้ให้เห็นว่า การใช้ระบบบันทึกข้อมูลแบบแมนนวลในโครงการที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมากนำไปสู่ความล่าช้าในการดำเนินการ ข้อมูลอาจเกิดข้อผิดพลาด และยากต่อการวิเคราะห์ผล แนวทางแก้ไขที่สามารถนำมาใช้เพื่อปรับปรุงโครงการ ได้แก่ การปรับปรุงช่องทางประชาสัมพันธ์ให้มีความหลากหลายและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น เช่น การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ในจุดที่นักเรียนและผู้ปกครองสามารถมองเห็นได้ชัดเจน การใช้สื่อออนไลน์ เช่น เพจ Facebook หรือ Line กลุ่ม เพื่ออัปเดตกิจกรรมและคะแนนสะสมของนักเรียนเป็นประจำ อีกทั้งควรนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบันทึกคะแนน เช่น การใช้ Google Forms หรือแอปพลิเคชัน เพื่อให้การบันทึกข้อมูลรวดเร็ว แม่นยำ และสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้ง่าย นอกจากนี้ ควรพิจารณาการใช้ระบบบัตรสะสมคะแนนแบบดิจิทัลหรือ QR Code เพื่อให้นักเรียนสามารถแตะบัตรและรับคะแนนได้อัตโนมัติ ลดภาระงานของครู และเพิ่มความสะดวกในการติดตามผล ดังนั้น การปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์และการใช้เทคโนโลยีในการบันทึกคะแนนจะช่วยลดข้อผิดพลาด ลดภาระงานของครู และทำให้โครงการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของตนเองได้แบบเรียลไทม์ ซึ่งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการสะสมความดี และทำให้โครงการบรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีของนักเรียนได้อย่างยั่งยืน

4.2 ประเด็นที่ 2 ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขและพัฒนาของโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี พบว่า การประชาสัมพันธ์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลการเข้าร่วมของนักเรียนและความสำเร็จของโครงการ ทั้งนี้ สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยกระตุ้นความสนใจ และสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนได้มากขึ้น การใช้ช่องทางออนไลน์ เช่น เพจโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี และการโพสต์อัปเดตนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุดประจำเดือน จะช่วยสร้างความตื่นตัวและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่นในการ

สะสมความดีมากยิ่งขึ้น แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับธนวัฒน์ สวัสดิ์ (2560) ที่พบว่า การใช้โซเชียลมีเดียในการประชาสัมพันธ์โครงการในโรงเรียนช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การใช้สื่อประชาสัมพันธ์แบบดั้งเดิม เช่น การติดโปสเตอร์และป้ายประชาสัมพันธ์ในจุดที่มองเห็นง่าย อาทิ หน้าห้องเรียน โรงอาหาร และห้องสมุด จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลของโครงการได้สะดวกขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนรินทร์ สังข์รักษา (2561) ที่พบว่า การประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ที่นักเรียนพบเห็นเป็นประจำส่งผลให้เกิดการรับรู้และความเข้าใจในโครงการมากขึ้น ในแง่ของการจัดการข้อมูล การนำระบบอัตโนมัติเข้ามาใช้แทนการบันทึกด้วยมือ เช่น Google Forms หรือแอปพลิเคชัน จะช่วยลดภาระของครู ลดข้อผิดพลาดในการบันทึกคะแนน และเพิ่มความสะดวกในการติดตามผล ซึ่งเป็นแนวทางที่ ธนวัฒน์ สวัสดิ์ (2560) ระบุว่า ระบบดิจิทัลช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระบบมากขึ้น ลดความผิดพลาด และทำให้สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์และพัฒนาโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง การใช้ระบบบัตรสะสมคะแนนอัตโนมัติ หรือ QR Code เพื่อแตะรับคะแนน จะช่วยให้การดำเนินโครงการสะดวกและรวดเร็วขึ้น นักเรียนสามารถตรวจสอบคะแนนของตนเองแบบเรียลไทม์ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ อรพรรณ ตูจินดา (2558) ที่กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนช่วยให้การติดตามผลมีความแม่นยำมากขึ้นและเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ดังนั้น การประชาสัมพันธ์โครงการผ่านช่องทางที่หลากหลาย และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบันทึกและติดตามผลคะแนน จะช่วยให้โครงการบรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

4.3 ประเด็นที่ 3 จุดเด่น จุดด้อยของโครงการ ได้แก่ จากการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยของโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี พบว่า โครงการนี้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีของนักเรียนผ่านระบบการให้คะแนนและรางวัล ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถกระตุ้นแรงจูงใจและปลูกฝังพฤติกรรมเชิงบวกให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ปฏิบัติตามคุณธรรมและจริยธรรม เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น การรักษาระเบียบวินัย และการมีน้ำใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Skinner (1953) ที่กล่าวว่า การเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) สามารถกระตุ้นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นซ้ำได้ ส่งผลให้นักเรียนมีจิตสำนึกแห่งความดี และมองว่าการทำความดีเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การปฏิบัติ ไม่ใช่เพียงแค่หน้าที่ อีกหนึ่งจุดเด่นของโครงการ คือ การช่วยเสริมสร้างวินัยและความรับผิดชอบในหมู่เรียน เนื่องจากการสะสมคะแนนต้องอาศัยความสม่ำเสมอ นักเรียนจึงต้องตั้งเป้าหมายและควบคุมตนเองเพื่อรักษาพฤติกรรมที่ดีให้ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ งานวิจัยของ Deci and Ryan (1985) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการจูงใจแบบภายใน (Self-Determination Theory) ว่าการที่บุคคลมีเป้าหมายและสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้นั้น เป็นปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมดีคงอยู่ได้ในระยะยาว นอกจากนี้ โครงการยังช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในโรงเรียน การแข่งขันกันทำความดีทำให้เกิดสังคมที่มีมิตรภาพและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระบบรางวัลและการยกย่องนักเรียนที่ทำความดีช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดพฤติกรรมที่ดีอย่างแพร่หลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kohn (1993) ที่ระบุว่า การให้รางวัลสามารถส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนา อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการจะมีข้อดีหลายประการ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดที่ควรพิจารณาปรับปรุง จุดด้อยที่พบ คือ นักเรียนบางคนอาจได้รับคะแนนมากกว่าคนอื่น เช่น นักเรียนที่เป็นหัวหน้าห้อง ผู้นำกิจกรรม หรือเป็นที่ชื่นชอบของครู ในขณะที่นักเรียนที่ไม่ได้มีโอกาสแสดงออกบ่อยๆ อาจไม่ได้รับคะแนนสะสมเท่าที่ควร ปัญหานี้อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรมและลดทอนแรงจูงใจของนักเรียนบางกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lepper et al. (1973) ที่ชี้ให้เห็นว่า การให้

รางวัลที่ไม่เท่าเทียมกันอาจส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจของผู้เรียน อีกหนึ่งปัญหาที่พบ คือ ระบบการบันทึกคะแนนที่ใช้กระดาษ อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาด ข้อมูลสูญหาย หรือเกิดความล่าช้าในการบันทึกคะแนน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของโครงการ ปัญหานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2006) ที่ระบุว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับที่รวดเร็วและแม่นยำเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การพัฒนาพฤติกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้โครงการมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรพิจารณาปรับปรุงระบบการให้คะแนนให้มีความยุติธรรมมากขึ้น เช่น การกระจายโอกาสให้นักเรียนทุกคนสามารถได้รับคะแนนจากการกระทำที่แตกต่างกัน และนำเทคโนโลยีมาใช้แทนการบันทึกด้วยมือ เช่น ระบบดิจิทัลหรือ QR Code เพื่อลดข้อผิดพลาดและเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามผลการดำเนินโครงการ

4.4 ประเด็นที่ 4 ผลกระทบของโครงการ ได้แก่ ผลกระทบในเชิงบวกที่เห็นได้ชัดคือ นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นและมีระเบียบวินัยมากขึ้น เนื่องจากระบบการให้คะแนนช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการทำความดี การช่วยเหลือเพื่อน การรักษาความสะอาด และการมีน้ำใจต่อผู้อื่น ทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอรรถพรณ ตูจันดา (2558) ที่กล่าวว่า การปลูกฝังคุณธรรมในเด็กควรใช้ระบบที่สร้างแรงจูงใจและช่วยให้เด็กตระหนักถึงคุณค่าของความดี ไม่ใช่เพียงแค่การบังคับ นอกจากนี้ บรรยากาศในโรงเรียนยังเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น นักเรียนมีความสามัคคีและมีการแข่งขันกันทำความดีมากกว่าการแข่งขันด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับนรินทร์ สังข์รักษา (2561) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณธรรมและการช่วยเหลือกัน จะช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในโรงเรียนและเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ นอกจากผลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนแล้ว โครงการนี้ยังช่วยกระตุ้นให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนพฤติกรรมที่ดีของเด็ก ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของธวัชณ์ สวัสดิ์ (2560) ได้กล่าวว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมที่ดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โครงการนี้สามารถส่งผลกระทบในระดับครอบครัวและช่วยสร้างเครือข่ายการสนับสนุนที่เข้มแข็งให้กับเด็ก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการจะมีข้อดีหลายประการ แต่ก็มีผลกระทบเชิงลบที่ต้องคำนึงถึง หนึ่งในประเด็นที่สำคัญคือแรงจูงใจที่อาจผิดพลาด นักเรียนบางคนอาจทำความดีเพียงเพื่อหวังคะแนนสะสมหรือรางวัล มากกว่าที่จะมาจากจิตสำนึกที่แท้จริง ดังที่ สาวิตรี ละเอียด (2564) กล่าวไว้ว่า การให้รางวัลเพื่อกระตุ้นพฤติกรรมเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ แต่ต้องออกแบบให้เหมาะสม มิฉะนั้นอาจทำให้เด็กมุ่งหวังผลตอบแทนมากกว่าคุณค่าของพฤติกรรมที่ดี ดังนั้น หากไม่มีระบบการให้คะแนนแล้ว พฤติกรรมที่ดีอาจลดลงหรือหายไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องระวัง อีกประเด็นที่ควรพิจารณาคือปัญหาความไม่เท่าเทียมในการให้คะแนน นักเรียนบางกลุ่ม เช่น หัวหน้าห้องหรือผู้นำกิจกรรม อาจได้รับคะแนนมากกว่าคนอื่น ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรมและส่งผลกระทบต่อกลุ่มหมดกำลังใจ ดังที่ นฤมล วิทยาวุฒิรัตน์ (2561) ได้กล่าวว่า ระบบการประเมินที่ดีต้องมีความเป็นธรรมและให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้แสดงศักยภาพของตน ดังนั้น การออกแบบระบบการให้คะแนนให้ครอบคลุมและเป็นธรรมมากขึ้นจะช่วยลดปัญหานี้ได้ นอกจากนี้ ปัญหาการบันทึกคะแนนแบบดั้งเดิมอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดและข้อมูลสูญหาย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของโครงการ ดังที่ ธวัชณ์ สวัสดิ์ (2560) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในระบบการให้คะแนนจะช่วยลดข้อผิดพลาดและเพิ่มประสิทธิภาพของโครงการ ดังนั้น การใช้ระบบดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันมาช่วยในการบันทึกคะแนนจะเป็นแนวทางที่ช่วยเพิ่มความแม่นยำและลดปัญหาดังกล่าว จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี มีผลกระทบที่สำคัญต่อทั้งนักเรียน โรงเรียน และสังคม โดยมีข้อดีที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและพัฒนาบรรยากาศการเรียนรู้ในโรงเรียน แต่ในขณะเดียวกันก็ควรมีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความยุติธรรมและสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมเพื่อให้พฤติกรรมที่ดีดำรงอยู่ได้ใน

ระยะยาว หากสามารถพัฒนาให้ระบบการให้คะแนนมีความเป็นธรรมและส่งเสริมแรงจูงใจภายในมากขึ้น โครงการนี้จะสามารถเป็นต้นแบบที่ดีในการปลูกฝังคุณธรรมให้กับเยาวชนไทยได้อย่างยั่งยืน

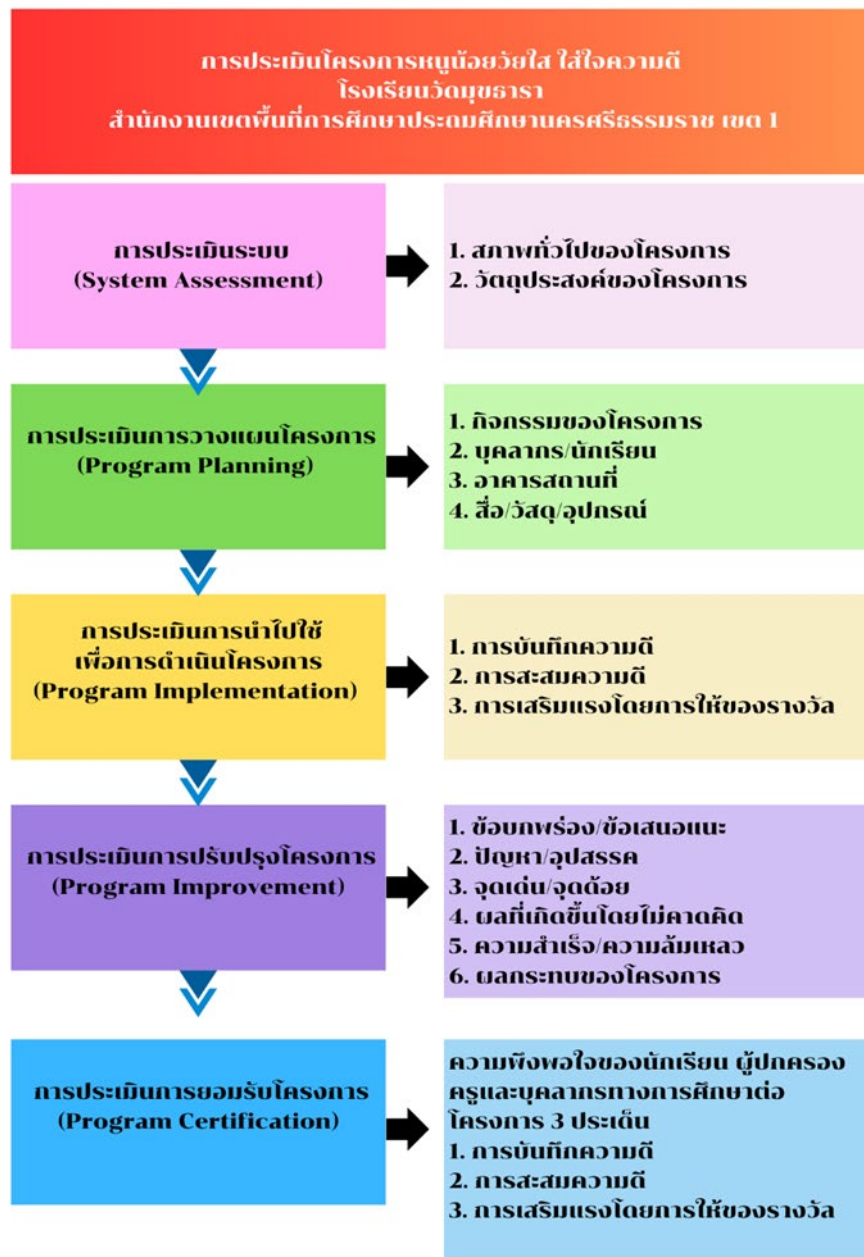
4.5 ประเด็นที่ 5 ผลที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในระยะยาว ในช่วงแรกของการดำเนินโครงการ นักเรียนอาจทำความดีเพื่อหวังผลตอบแทนจากคะแนนสะสม แต่เมื่อเวลาผ่านไป นักเรียนกลับซึมซับพฤติกรรมเชิงบวกโดยไม่รู้ตัว และเริ่มทำความดีโดยไม่ต้องการรางวัลเป็นแรงจูงใจ สอดคล้องกับแนวคิดของนรินทร์ สังข์รักษา (2561) ที่ระบุว่า การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในเด็กควรอาศัยกระบวนการฝึกฝนและการเสริมแรงทางบวกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ยั่งยืน นอกจากนี้ เบญจมาศ เมืองเกษม (2557) ยังกล่าวว่า การให้รางวัลสามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดี แต่ต้องมีการจัดการที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เด็กทำดีเพียงเพราะหวังรางวัลเท่านั้น อีกหนึ่งผลลัพธ์ที่น่าสนใจ คือ การส่งเสริมความสามัคคีในหมู่เด็กนักเรียน แม้ว่าโครงการจะออกแบบมาเพื่อให้รางวัลแก่บุคคลที่ทำความดี แต่กลับพบว่านักเรียนเริ่มช่วยกันทำกิจกรรมเพื่อให้ทุกคนได้รับคะแนนสะสมไปพร้อมกัน นักเรียนบางคนแบ่งปันคะแนนให้เพื่อนที่ต้องการรางวัลมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธนวัฒน์ สวัสดิ์ (2560) ที่กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจแบบกลุ่มสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสามัคคีและช่วยเหลือกันในสังคมโรงเรียนมากกว่าการแข่งขันกันเพียงลำพัง นอกจากนี้ เบญจมาศ เมืองเกษม (2557) ยังระบุว่า การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเด็กและเยาวชนต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความร่วมมือ ไม่ใช่การมุ่งเน้นการแข่งขันเพียงอย่างเดียว ผลกระทบของโครงการยังขยายออกไปสู่ครอบครัวและชุมชน หลายครอบครัวพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เช่น ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านโดยไม่ต้องร้องขอ หรือมีความอ่อนโยนต่อสมาชิกในครอบครัวมากขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงหลักการของอรพรรณ ตูจจินดา (2558) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียนสามารถส่งผลกระทบต่อสังคมวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพฤติกรรมที่ดีถูกนำไปปฏิบัติที่บ้านและในชุมชน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการนี้จะมีผลดีหลายประการ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ควรได้รับการปรับปรุง หนึ่งในปัญหาที่พบ คือ ความไม่เท่าเทียมในการให้คะแนน นักเรียนบางคนที่มีบทบาทในโรงเรียนอาจได้รับคะแนนมากกว่าผู้อื่น ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรม สอดคล้องกับสาวิตรี ละเอียต (2564) ที่กล่าวว่า การใช้ระบบรางวัลในโรงเรียนต้องมีความโปร่งใสและเป็นธรรม มิฉะนั้นอาจทำให้เกิดแรงจูงใจที่ผิดพลาด และทำให้นักเรียนบางกลุ่มหมดกำลังใจในการทำทำความดี อีกประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ การทำให้พฤติกรรมที่ดีดำรงอยู่ได้แม้ไม่มีรางวัล ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของเบญจมาศ เมืองเกษม (2557) ที่เสนอว่า โรงเรียนควรพัฒนาแรงจูงใจภายในของนักเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้เด็กนักเรียนทำความดีโดยสมัครใจมากกว่าการพึ่งพาแรงจูงใจภายนอก โครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ระบบสะสมคะแนนสามารถส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีได้ทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้โครงการมีความยั่งยืน โรงเรียนควรพัฒนากลไกที่ส่งเสริมแรงจูงใจภายใน ปรับปรุงระบบให้คะแนนให้มีความเป็นธรรม และสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อให้การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

5. จากผลการประเมินโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา ส่วนที่ 5 การประเมินการยอมรับโครงการหนูน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา โดยรวมมีความพึงพอใจ ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 97.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการที่มีความพึงพอใจมากที่สุด เท่ากัน 2 รายการ ได้แก่ นักเรียนมีสัมมาคารวะ และมีจิตสาธารณะ และรายการที่มีความพึงพอใจ 3 อันดับสุดท้าย ซึ่งจะได้ปรับปรุงแก้ไขเร่งด่วน ได้แก่ นักเรียนทำความดีเป็นประจำ นักเรียนมีความขยัน และเพื่อนๆ ในโรงเรียนสนับสนุนให้ทำความดี สอดคล้องกับแนวคิดของสาวิตรี ละเอียต (2564) ที่กล่าวว่า การปลูกฝังคุณธรรมในเด็ก

และเยาวชนต้องอาศัยการเสริมแรงทางบวกอย่างต่อเนื่องผ่านกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม จึงจะทำให้พฤติกรรมเหล่านั้นคงอยู่ได้ในระยะยาว โครงการจะได้รับผลตอบแทนที่ดี แต่ยังมีจุดที่ต้องได้รับการปรับปรุงเร่งด่วน ได้แก่ การทำความดีอย่างสม่ำเสมอ ความขยัน และการสนับสนุนจากเพื่อน ซึ่งเป็น 3 องค์ประกอบที่ได้รับคะแนนความพึงพอใจต่ำสุด สอดคล้องกับแนวคิดของสาคิตรี ละเอียต (2564) ที่กล่าวว่า การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรมต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมที่เกื้อหนุน เช่น การสนับสนุนจากเพื่อน ครอบครัว และโรงเรียน หากขาดแรงเสริมเหล่านี้ พฤติกรรมที่พึงประสงค์อาจไม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การทำความดีอย่างสม่ำเสมอเป็นเป้าหมายหลักของโครงการ แต่พบว่าไม่ได้เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียนทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของธนวัฒน์ สวัสดิ์ (2560) ที่กล่าวว่า การเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงบวกต้องมีกระบวนการกระตุ้นภายใน (Intrinsic Motivation) ควบคู่กับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หากนักเรียนทำความดีเพียงเพราะต้องการรางวัล เมื่อรางวัลหมดไป พฤติกรรมเหล่านั้นอาจลดลง ดังนั้น โรงเรียนควรพัฒนาแนวทางที่ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการทำความดีโดยไม่ต้องพึ่งพารางวัลเป็นหลัก ความขยันเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียนในระยะยาว แต่ผลการประเมินชี้ให้เห็นว่าโครงการยังไม่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความขยันได้เท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนรินทร์ สังข์รักษา (2561) ที่ระบุว่า ความขยันต้องได้รับการปลูกฝังผ่านแบบอย่างที่ดี และต้องมีระบบสนับสนุนจากทั้งครูและผู้ปกครอง หากนักเรียนไม่ได้รับแรงจูงใจจากสิ่งแวดล้อมโดยรอบ พฤติกรรมความขยันอาจไม่เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน ดังนั้น โรงเรียนอาจต้องพัฒนาแนวทางใหม่ เช่น การใช้ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring System) หรือการตั้งเป้าหมายส่วนตัว (Goal Setting) เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความพยายามและขยันมากขึ้น แม้ว่าการมีสัมมาคารวะและจิตสาธารณะจะได้รับคะแนนความพึงพอใจสูง แต่กลับพบว่า นักเรียนยังไม่ได้รับแรงสนับสนุนจากเพื่อนมากพอในการทำความดี ซึ่งอาจเกิดจากค่านิยมในกลุ่มเพื่อนที่ยังไม่ได้ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกอย่างเต็มที่ ดังที่ สาคิตรี ละเอียต (2564) อธิบายว่า เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะปรับพฤติกรรมตามกลุ่มเพื่อน ดังนั้น หากกลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการทำความดี เด็กที่อยากทำดีก็อาจขาดแรงจูงใจไปด้วย การแก้ไขปัญหานี้อาจต้องมีการพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมการทำความดีร่วมกัน เช่น การทำงานเป็นทีม หรือการใช้ “เพื่อนช่วยเพื่อน” เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่ดีโดยอัตโนมัติ

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้ คือ การประเมินโครงการหนุนน้อยวัยใส ใส่ใจความดี โรงเรียนวัดมุขธารา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 โดยใช้รูปแบบการประเมินของอัลคิน ประเมินระบบโครงการ (System Assessment) ประเมินการวางแผนโครงการ (Program Planning) ประเมินการนำไปใช้เพื่อการดำเนินโครงการ (Program Implementation) ประเมินการปรับปรุงโครงการ (Program Improvement) และประเมินการยอมรับโครงการ (Program Certification) สรุปองค์ความรู้การวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ควรขยายโครงการไปยังโรงเรียนอื่นๆ และปรับให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน
- 1.2 ปรับปรุงระบบการให้คะแนนให้มีความยุติธรรมและครอบคลุมกลุ่มนักเรียนทุกระดับ
- 1.3 บูรณาการโครงการเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน เช่น วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม
- 1.4 ใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชัน หรือ QR Code เพื่อช่วยบันทึกและติดตามคะแนนนักเรียน

1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลกระทบในระยะยาวของโครงการว่าพฤติกรรมที่ดีของนักเรียนสามารถคงอยู่ต่อไปหรือไม่

2.2 เปรียบเทียบผลลัพธ์ของโครงการในโรงเรียนที่มีขนาดและบริบทที่แตกต่างกัน

2.3 ศึกษาแบบการเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการกระตุ้นพฤติกรรมที่ดีของนักเรียน

2.4 วิจัยปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมเชิงบวกเกิดขึ้นอย่างยั่งยืนโดยไม่ต้องพึ่งพารางวัล

2.5 พัฒนาเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่มีมาตรฐานและแม่นยำมากขึ้น เพื่อประเมินผลโครงการได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- ธนวัฒน์ สวัสดิ์. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการธนาคารความดี สถาบันการเงินชุมชน ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2561) รูปแบบการจัดการธนาคารความดีเพื่อเสริมสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขและการเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการตนเอง. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 18(6), 1-23.
- นฤมล วิทยาวุฒิรัตน์. (2561). การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนคลองเมือง พัทลุง. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2(4), 97-107.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: บุญชม ศรีสะอาด.
- เบญจมาศ เมืองเกษม. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ ธนาคารความดีเพื่อเสริมสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขของชุมชนไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สาวิตรี ละเอียด. (2564) การประเมินโครงการพัฒนาและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยไทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1. (2567). แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ปีงบประมาณ 2567. นครศรีธรรมราช: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2567). แนวทางการพัฒนาผู้เรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปีงบประมาณ 2567. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุทธศรี วงษ์สมาน. (2557). การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- อรพรรณ ตูจันทา. (2558). การประเมินโครงการธนาคารความดีโรงเรียนวัดปทุมวนาราม อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดสุรินทร์. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 6(1), 159.
- Bottery, M. (1993). The ethics of educational management. London: Cassell.
- Deci, E. L. and Ryan, R. M. (1985). Intrinsic motivation and self-determination in human behavior. Plenum.
- Dweck, C. S. (2006). Mindset: The new psychology of success. Random House.
- Kohn, A. (1993). Punished by rewards: The trouble with gold stars, incentive plans, A's, praise, and other bribes. Houghton Mifflin.
- Lepper, M. R., Greene, D. and Nisbett, R. E. (1973). Undermining children's intrinsic interest with extrinsic reward: A test of the "overjustification" hypothesis. Journal of Personality and Social Psychology, 28(1), 129–137.
- Skinner, B. F. (1953). Science and human behavior. Free Press.